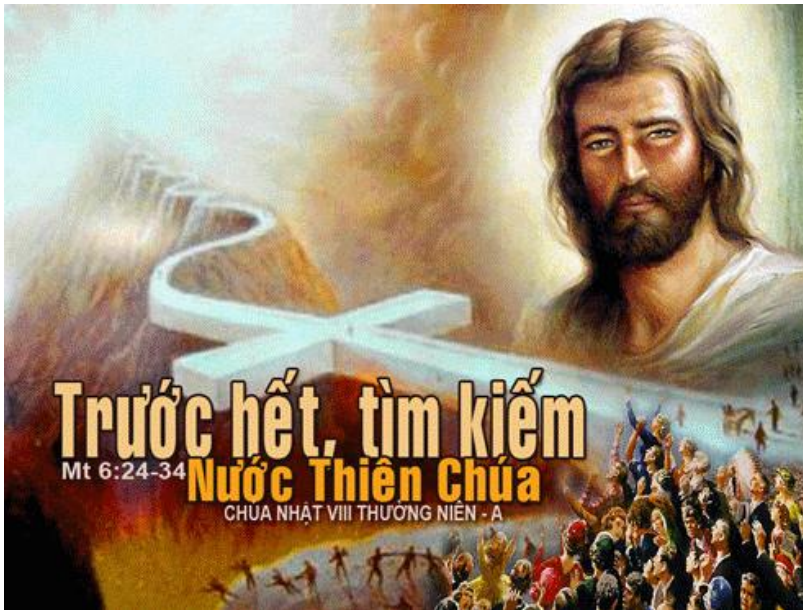

CHÚA NHẬT VIII THƯỜNG NIÊN - A

Ngày 27 tháng 2 năm 2011

Mt 6:24-34

www.40giayloichua.net

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Matthêu.

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ rằng: “Không ai có thể làm tôi hai chủ: vì hoặc nó sẽ ghét chủ này, và yêu mến người kia, hoặc nó chuộng chủ này, và khinh chủ nọ. Các con không thể làm tôi Thiên Chúa và tiền của được. Vì thế Thầy bảo các con: Chớ áy náy lo lắng cho mạng sống mình: lấy gì mà ăn; hay cho thân xác các con: lấy gì mà mặc. Nào mạng sống không hơn của ăn, và thân xác không hơn áo mặc sao? Hãy nhìn xem chim trời, chúng không gieo, không gặt, không thu vào lẫm, thế mà Cha các con trên trời vẫn nuôi chúng. Nào các con không hơn chúng sao? Nào có ai trong các con lo lắng áy náy mà có thể làm cho mình cao thêm một gang được ư? Còn về áo mặc, các con lo lắng làm gì? Hãy ngắm xem hoa huệ ngoài đồng coi chúng mọc lên thế nào? Chúng không làm lụng, không canh cửi. Nhưng Thầy nói với các con rằng: Ngay cả Solomon trong tất cả vinh quang của ông, cũng không trang phục được bằng một trong những đóa hoa đó. Vậy nếu hoa cỏ đồng nội, nay còn, mai bị ném vào lò lửa, mà còn được Thiên Chúa mặc cho như thế, huống chi là các con, hỡi những kẻ kém lòng tin. Vậy các con chớ áy náy lo lắng mà nói rằng: ‘Chúng ta sẽ ăn gì, uống gì hoặc sẽ lấy gì mà mặc?’ Vì chưng, dân ngoại tìm kiếm những điều đó. Nhưng Cha các con biết rõ các con cần đến những điều đó. Tiên vàn các con hãy tìm kiếm nước Thiên Chúa và sự công chính của Người, còn các điều đó, Người sẽ ban thêm cho các con. Vậy các con chớ áy náy lo lắng về ngày mai. Vì ngày mai sẽ lo cho ngày mai. Ngày nào có sự khốn khổ của ngày đó.”

Đó là lời Chúa.

Chúa sẽ

Thiên Chúa hay thần tài?

Trong bài Phúc Âm Mt 6:24-34 mà chúng ta nghe đọc trong Chúa Nhật 8 Thường Niên năm A, và trong dịp Tết Nguyên Đán, Đức Giêsu dùng ba ví dụ rất nên thơ gợi cảm để chỉ cho chúng ta thấy một sự lo lắng thái quá về đời sống vật chất là vô lý nếu như chúng ta còn tin có Thiên Chúa là Cha chúng ta. Ví dụ thứ nhất: chim trời không gieo, không gặt nhưng chúng vẫn được Cha trên trời nuôi sống. Ví dụ thứ hai: cuộc đời của mỗi người chúng ta có một quảng thời gian nhất định sống ở trần gian này, - điều đó chúng ta không thay đổi được, dù có lo lắng cũng chẳng kéo dài đời mình thêm một vài gang tấc! Và cuối cùng: hoa huệ ngoài đồng không làm lụng, không kéo sợi, thế mà dù vua Sa-lo-mon vinh hoa tột bậc cũng không mặc đẹp bằng nó. Kết luận của ba ví dụ là: nếu như Thiên Chúa quan tâm nuôi sống chim trời và ban áo mặc cho hoa đồng cỏ nội, thì lẽ nào Chúa lại không lo lắng cho con người hơn gấp bội sao? Kết thúc bài giảng, Chúa Giêsu tuyên bố: "Vậy đừng quá lo lắng về ngày mai. Ngày mai cứ để ngày mai lo. Ngày nào có cái khổ của ngày đó."

Chúng ta đồng ý rằng lời Chúa Giêsu dạy chúng ta hôm nay thật là hấp dẫn. Có gì đáng mong ước hơn là có Cha Trên Trời lo lắng cho ta? Tuy nhiên, càng suy nghĩ và đi sâu vào thực tế, chúng ta càng thấy mọi sự chẳng đơn giản chút nào.

Những lo lắng chính đáng

Con người thời đại ta cũng như mọi thời đại, đều có trăm ngàn nỗi lo, và những nỗi lo chính đáng. Đừng nói gì xa xôi, chỉ nguyên những nhu cầu tối thiểu của cuộc sống đã làm điên đầu nhiều bậc cha mẹ gia đình: lo sao cho có cái ăn, cái mặc, cho căn nhà ở khỏi giột nát khi tới mùa mưa, cho con cái được học hành, cho có thuốc thang khi bệnh tật, cho giá cả đừng tăng vọt, mùa màng không thất thoát... Những nỗi lo như thế phát xuất từ trách nhiệm của mỗi người, đều chính đáng và đẹp lòng Chúa.

Chúa Giêsu không muốn cho chúng ta lười biếng hoặc sống vô trách nhiệm. Chim trời cũng phải vất vả tìm mồi. Có những thứ chim phải bay thật xa mới tới chỗ có thức ăn. Hoa huệ ngoài đồng cũng có khi phải đâm rễ len lõi giữa sỏi đá để tìm chất nuôi sống. Đàng khác chính Chúa cũng nói rằng: "Ngày nào có cái khó, cái khổ của ngày đó". Vậy khó nhọc, gian khổ là điều có thực, gắn vào thân phận con người.

Không những Chúa không muốn ta sống lười biếng, vô lo, vô trách nhiệm, mà còn muốn ta phải làm việc để cùng với Người hoàn hiện thế giới này và góp phần vào công cuộc cứu độ thế giới. Ngay lúc vừa mới dựng nên loài người, Thiên Chúa đã ra lệnh cho họ phải canh tác trái đất và làm chủ vạn vật. Trong dụ ngôn về những nén bạc (x. Mt 25:15-25), Chúa Giêsu đã hỏi mỗi

người đã dùng tài năng Chúa ban mà làm lợi cho Người được bao nhiêu, chứ không phải đã chôn giấu nó an toàn như thế nào. Thế thì ta có quyền và có bổn phận phải lo lắng, tính toán, phải có kế hoạch, phải phòng xa. Điều Chúa không chấp nhận là chúng ta lo lắng về đời sống vật chất như thể đó đã là cùng đích của đời sống, là tuyệt đối cho đời mình.

Thiên Chúa hay Thần Tài?

Câu then chốt nhất của bài Phúc Âm hôm nay là: "Tiên vàn hãy lo tìm kiếm Nước Chúa và đời sống công chính như Người đòi hỏi, còn các thứ kia (nghĩa là của cải vật chất), Người sẽ thêm cho." Tiên vàn hãy tìm kiếm Nước Thiên Chúa: đây mới là vấn đề ưu tiên.

Nỗi lo số một của người môn đệ Chúa Giêsu là nước Thiên Chúa. Mọi sự khác cũng cần thiết. Nhưng không được đặt lên trên Nước Thiên Chúa. Phải dành ưu tiên cho Nước Thiên Chúa, rồi mới đến các thứ khác. Đó là trật tự phải tôn trọng. Nhưng đây không phải là vấn đề thời gian sau trước nhưng là vấn đề giá trị mà khi cần phải chọn lựa, ta phải biết đâu là thiết yếu đâu là thứ yếu.

Lời dạy của Chúa Giêsu là hệ trọng. Và nó cũng phù hợp với kinh nghiệm sống của chúng ta. Người ta thường lấy của cải vật chất làm ưu tiên số một và cho rằng của cải giàu sang sẽ giải quyết được mọi vấn đề của xã hội và của con người. Nhưng thực tế luôn luôn chứng minh rằng suy nghĩ và hành động như thế là sai lầm. Xã hội tư bản lấy sự sản xuất của cải hàng hoá dư dật và sự hưởng thụ tự do làm mục tiêu, và bắt mọi sự khác phải phục vụ cho mục tiêu ấy, nên đã rơi vào khủng hoảng về tinh thần, về lý tưởng sống. Và vì mục tiêu ấy, người ta khai thác các tài nguyên thiên nhiên một cách vô độ và ngày nay thiên nhiên quay lại "trả thù" con người, đe dọa cuộc sống trên trái đất. Ở các nước xã hội chủ nghĩa trước đây, theo lý thuyết người ta coi kinh tế là yếu tố quyết định mọi sự khác, và tuy vẫn nói kinh tế phải phục vụ con người, nhưng trên thực tế con người và các giá trị đạo đức bị chà đạp trầm trọng... Sau khi hàng loạt nước xã hội chủ nghĩa Đông Âu sụp đổ, những nước khác đã quay sang kinh tế thị trường và cũng đang phát triển theo hướng phương Tây, liệu có tránh nổi những tiêu cực gắn liền vào tư bản chủ nghĩa không? Của cải vật chất là ông chủ không dễ gì khuất phục nổi. Tinh thần thường tỏ ra yếu đuối và không hấp dẫn bằng của cải giàu sang. Ở Việt Nam xã hội chủ nghĩa "thời mở cửa", điều đó cũng đang được chứng minh.

Của cải là cần thiết. Nhưng của cải tự nó không mang lại hạnh phúc cho con người. Nó phải là một phương tiện, một người tôi tớ. Nhưng khôn thay, tên đầy tớ này rất có uy quyền, rất dễ trở thành ông chủ của con người, để con người phục dịch nó với bất cứ giá nào.

"Tiên vàn hãy tìm kiếm Nước Thiên Chúa và đời sống công chính như Người đòi hỏi": Sống theo ưu tiên đó, có nghĩa là chúng ta vẫn phải làm việc, phải vất vả, phải lo lắng và biết tận dụng, nhưng chúng ta sẽ không nô lệ vật chất, sẽ không bán rẻ lương tâm vì đồng tiền bát gạo, sẽ coi trọng con người hơn của cải và đặt các giá trị luân lý đạo đức lên trên các giá trị vật chất.

Sống theo ưu tiên của Nước Thiên Chúa, người Kitô hữu sẽ giữ được sự tự do thanh thoát và bình an ngay giữa những nhiệm vụ nặng nề nhất, vì họ biết có Chúa là Cha yêu thương cùng lo cho họ và với họ, và chỉ có Người mới đem lại cho họ niềm hạnh phúc đích thực mà họ hằng mong ước.

Lm Nguyễn Hồng Giáo

Suy niệm

1/ “Không ai có thể làm tôi hai chủ”

Chúa Giêsu đưa ra một tiền đề như một nguyên tắc chung là không thể làm tôi hai chủ một trật. Nguyên tắc này muốn nhấn mạnh khía cạnh phải dứt khoát lựa chọn chủ này hay chủ kia.

2/ “Các con không thể làm tôi Thiên Chúa và tiền của được”

“Làm tôi” ở đây mang ý nghĩa như một người nô lệ hoàn toàn, tùy thuộc vào ông chủ, không còn tự chủ về việc định đoạt riêng cho mình.

“Tiền của” tiếng Aram là Mammôn, nghĩa là Thần tiền: Tiền được nhân cách hoá như một sức mạnh của một vị thần có sức chinh phục thế giới.

Áp dụng nguyên tắc trên, ở đây Chúa Giêsu khuyên phải có thái độ dứt khoát trong việc chọn lựa Thiên Chúa hay tiền của. Làm tôi Thiên Chúa thì phải từ bỏ sự lo lắng về tiền của.

3/ “Chớ áy náy lo lắng cho mạng sống mình...”

Không những Chúa cấm làm tôi tiền của, Chúa còn khuyên ta đừng lo lắng về sự thể tục như đồ ăn áo mặc nữa. Vì khi làm tôi tiền của, sẽ dần dần xa lìa Thiên Chúa, còn lo lắng về sự thể tục sẽ trái với niềm tin vào sự quan phòng của Thiên Chúa.

“Lo lắng”: Matthêu dùng động từ này ở đây đến 6 lần là để nói lên lời khản bách mời gọi từ bỏ mọi âu lo thái quá, vì cả cuộc sống của ta đã được đặt trước mặt Thiên Chúa Cha là Đấng “biết rõ điều ta cần” (Mt 6:8 và 6:32).

Tuy Chúa Giêsu khuyên như vậy nhưng Người không có ý cổ võ sự nhàn cư rảnh rỗi, lạc quan vô tâm hay phó thác thụ động vào Thiên Chúa, nhưng đúng hơn Người muốn nêu rõ sự đối nghịch hai thái độ sâu xa trước các nhu cầu của cuộc sống con người là sự bình tâm và lo lắng. Bình tâm vì phó thác vào Thiên Chúa, lo lắng vì không tin tưởng vào Thiên Chúa quan phòng. Dĩ nhiên sự bình tâm này đòi hỏi con người phải làm việc kiếm cơm áo hôm nay, tiên liệu cho ngày mai, nhưng điều cốt yếu là trong mọi sự phải biết qui hướng về Thiên Chúa Cha.

“Xin cho chúng con lương thực hằng ngày”: (Mt 6:11); “Hãy xin thì sẽ được...” (Mt 7:7-11).

4/ “Nào mạng sống không hơn miếng ăn...”

Chúa Giêsu muốn nói lên rằng: nếu Thiên Chúa đã ban cho ta hai thứ quý là sự sống và tạo dựng thân xác, thì Người cũng sẽ bảo đảm cho chúng mọi thứ cần thiết. Vậy đừng lo lắng làm chi.

5/ “Hãy nhìn xem chim trời...”

Chúa Giêsu lấy bằng chứng về Thiên Chúa quan phòng cho chim trời để giải thích về việc Thiên Chúa quan phòng việc nuôi sống con người.

“Chúng không gieo không gặt...”: diễn tả việc Thiên Chúa quan phòng bằng cách tạo điều kiện và phương tiện để nuôi, còn chim trời phải thực hiện việc nuôi sống mình bằng cách không ngừng làm việc để kiếm thức ăn. Chỉ cần đưa mắt quan sát, ta sẽ thấy chúng bay khắp bốn phương tìm của ăn thích hợp loài nào thức ăn ấy.

6/ “Nào các con không hơn chúng sao?”

Chim trời còn được Thiên Chúa quan phòng như vậy phương chi chúng ta làm con cái Thiên Chúa. Vậy đừng lo lắng về của ăn nhưng đừng làm biếng.

7/ “Nào có ai trong các con lo lắng áy náy...”

Con người có lo lắng cũng vô ích, chẳng đi đến đâu “Phaolô trồng, Apôlô tưới, còn Thiên Chúa cho mọc lên” và “mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên” là vậy.

8/ “Hãy ngắm xem hoa huệ ngoài đồng...”

Về áo mặc, Chúa Giêsu lấy bằng chứng Thiên Chúa quan phòng về vẻ đẹp cho hoa huệ ngoài đồng để giải thích về sự Thiên Chúa quan phòng trong việc trang sức cho con người.

Hoa huệ là thứ hoa cỏ đồng nội nay còn mai mất mà Thiên Chúa còn làm cho nó một vẻ đẹp hơn vinh quang của Salomon phương chi loài người chúng ta là con cái của Thiên Chúa, lại không được Thiên Chúa quan phòng săn sóc cho hay sao?

Cũng như loài chim trên trời phải đi kiếm ăn, hoa huệ ngoài đồng không ngừng đâm rễ ngày càng sâu hơn trong lòng đất để hút lấy nhựa cần thiết cho sự sống hay sắc hương.

9/ “Vậy các con chớ áy náy lo lắng...”

Chúa bảo chúng ta quan sát chim trời và hoa huệ ngoài đồng, tức là quan sát vũ trụ vạn vật, để giúp lòng tin tưởng phó thác vào Thiên Chúa quan phòng, chớ đừng áy náy về đồ ăn áo mặc, khiến sao lãng việc tin cậy vào quyền năng và tình thương chăm sóc của Thiên Chúa.

10/ “Vì chưng dân ngoại tìm kiếm những điều đó...”

- “Tìm kiếm”: đồng nghĩa với đam mê và lo âu.
- Khi xem những của cải vật chất và những sự thế tục là những đối tượng tìm kiếm không ngơi và đầy lo lắng, dân ngoại tỏ ra chẳng hề biết Đấng Tạo Hoá của mình. Vì vậy người Kitô hữu chỉ mãi miết tìm kiếm của ăn và áo mặc thì chẳng hơn gì dân ngoại và như vậy làm mất danh nghĩa là con cái Thiên Chúa.

11/ “Nhưng Cha các con biết rõ các con cần...”

Chính Thiên Chúa biết những nhu cầu chính đáng của ta và hằng muốn thoả mãn cho ta. Cái sai lầm cho dân ngoại là ở chỗ không nhận ra tình yêu quan phòng ấy của Thiên Chúa và vì vậy sinh ra bạo hành với tài vật của Chúa và muốn chiếm đoạt cho kỳ được, khiến gây nên nhiều bất công xã hội.

12/ “Tiên vàn các con hãy tìm kiếm Nước Thiên Chúa”

Chữ “tiên vàn” gọi lên ý nghĩa nằm trong tinh thần Kinh Lạy Cha: Nước Chúa trước tiên đã rồi mới đến cơm bánh.

“Tiềm kiến Nước Thiên Chúa”: Thiên Chúa lo lắng cho con người mọi sự họ cần, nhưng Thiên Chúa cũng mong muốn con người chia sẻ sự bận tâm của Ngài về Nước Thiên Chúa “Nguyện danh Cha cả sáng, Nước Cha trị đến...”.

“Sự công chính của Nước Trời” có nghĩa là cách ăn nết ở phù hợp với thánh ý của Thiên Chúa.

Người Kitô hữu tiên vàn phải tìm cách để Thiên Chúa ngự trị trong đời mình để lời mình là lời đáp trả với tình yêu thánh ý Thiên Chúa.

13/ “Vậy các con chớ áy náy lo lắng về ngày mai”

Ở đây Chúa khuyên ta đừng lo lắng về ngày mai, tức là hãy tin vào quyền năng và tình thương của Thiên Chúa là Cha chúng ta vì:

- Quá khứ đã qua rồi.
- Hiện tại ở trong tầm tay ta, ta phải chu toàn bổn phận của ta.
- Tương lai, ngày mai là của Chúa, hãy phó thác nơi Người.

14/ “Vì ngày mai sẽ lo cho ngày mai”

Ngày nào có công việc cho ngày ấy, vì thế mỗi ngày đều có công việc phải làm, đừng chồng chất công việc ngày mai vào ngày hôm nay, kéo làm cho công việc ra nặng hơn.

15/ “Ngày nào có sự khốn khổ của ngày ấy”

Chúa Giêsu chỉ cho ta ý thức rõ ràng cuộc đời không phải chỉ màu hồng hay phẳng lặng êm đẹp như mặt hồ mùa thu, nhưng cũng lắm khổ cực gian nan. Vì thế Người khuyên chúng ta đừng thói phóng sự khổ cực này cách vô ích vì quá ưu tư, lo lắng, áy náy cho ngày mai.

ÁP DỤNG

A/ Áp dụng theo Tin Mừng

Qua bài Tin Mừng hôm nay Giáo Hội muốn khuyên nhủ chúng ta phải biết cởi mở bỏ sự ham mê của cải vật chất và sự lo lắng về những sự thế tục để được bình tâm trong sự tín thác vào Thiên Chúa quan phòng.

B/ Áp dụng thực hành

Nghe lời Chúa nói:

1/ “Không ai có thể làm tôi hai chủ”: Chúa cấm ta không được bắt cá hai tay, vì sẽ chẳng được con nào nghĩa là chúng ta phải dứt khoát chọn lựa Thiên Chúa thì phải cởi bỏ sự ham tiền của.

2/ “Các con chớ áy náy lo lắng cho mạng sống mình”: Chúa khuyên ta phải bình tâm trong việc làm ăn sinh sống. Đừng lo lắng áy náy kéo mất thêm niềm tin tưởng vào sự quan phòng của Thiên Chúa là Đấng biết rõ những nhu cầu trong cuộc sống của ta.

3/ “Hãy xem chim trời, bông huệ ngoài đồng...”: Chúa khuyên ta phải biết nhìn ngắm vũ trụ vạn vật để nhận ra bàn tay quan phòng săn sóc của Thiên Chúa để tín thác vào Ngài trong mọi sự.

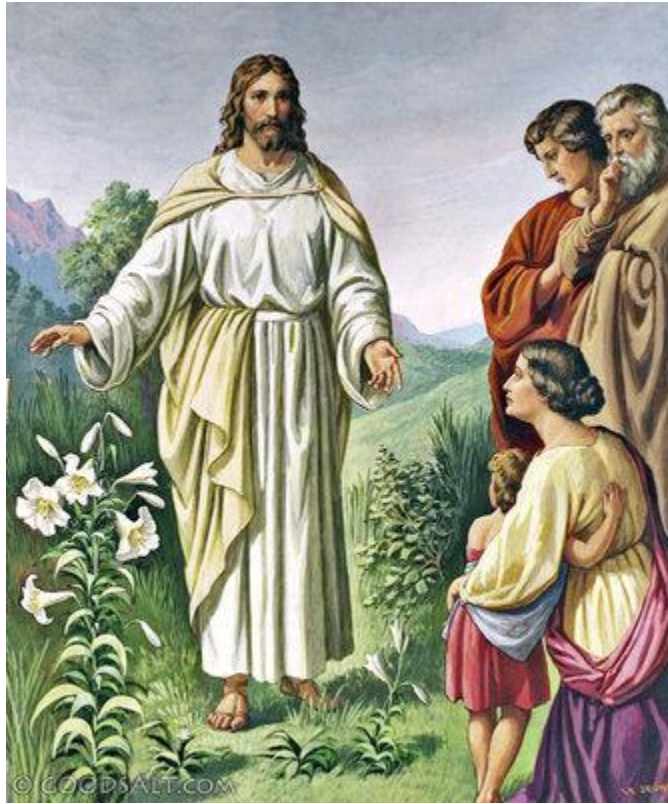
4/ “Dân ngoại tìm kiếm những điều đó”: Dân ngoại vì không nhận biết Đấng Tạo Thành nên say mê và lo lắng những nhu cầu của cuộc sống. Nếu chúng ta lo lắng áy náy về của ăn áo mặc, thì coi như chúng ta là dân ngoại, đánh mất niềm tin vào Thiên Chúa quan phòng.

5/ “Tiên vàn hãy tìm kiếm Nước Thiên Chúa”: Chúa khuyên nhủ chúng ta phải ưu tiên cho việc Chúa trước, việc đời sau. Ưu tiên cho sự sống siêu nhiên trước sự sống tự nhiên sau...và đồng thời hãy lo chu toàn bốn phận làm con Chúa bằng cách sống cho phù hợp với thánh ý của Chúa.

6/ “Ngày nào có sự khốn khổ của ngày ấy”: Đời sống của con người không tránh khỏi những gian nan thử thách. Vì thế phải biết chịu đựng mỗi ngày:

- Đau khổ trong quá khứ: đừng gọi lại làm chi vì đã qua.

- Đau khổ trong hiện tại: rồi sẽ qua đi chừng bói rồi.
- Đau khổ trong tương lai: chắc gì xảy đến, hãy cứ vui sống.

Tìm kiếm nước Thiên Chúa